

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของนักษา

ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ได้ถูกพัฒนามาโดยตลอด นักวิทยาศาสตร์ในทุกยุคทุกสมัยได้พยายามค้นคว้าหาความจริงเกี่ยวกับปรากฏการณ์ทางธรรมชาติอยู่เสมอ การค้นคว้า เรื่องราวต่าง ๆ ทางวิทยาศาสตร์ได้นำไปสู่ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีความเกี่ยวข้องและผูกพันกับชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ ทำให้เรามีความสละ俗สนใจปรับปรุงคุณภาพชีวิตให้อยู่ดีกินดี สิ่งประดิษฐ์ทางเทคโนโลยีใหม่ ๆ หลายชนิดที่อาศัยความรู้และการคิดค้นทางวิทยาศาสตร์ถูกประดิษฐ์ขึ้นมาอย่างหลากหลายเป็นจำนวนมาก เพื่อที่จะเป็นสิ่งอำนวยความสละ俗สนใจ ความบันเทิงแก่มนุษย์ เช่น โทรศัพท์ โทรศัพท์ วิทยุ เครื่องซักผ้า เทคโนโลยีใหม่ ๆ เหล่านี้ได้แพร่กระจายออกไปทั่วทุกแห่งในโลก ถ้าหากขาดเทคโนโลยีเหล่านี้แล้วชีวิตจะไม่สละ俗สนใจอย่างที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ดังนั้นความเป็นอยู่ของมนุษย์ จึงต้องเกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไม่ทางใดก็ทางหนึ่งแน่นอน หรืออาจจะกล่าวได้ว่า วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้กลายเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมนุษย์อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังที่ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน (2530 : ๓๙) กล่าวว่า "วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีเป็นองค์ประกอบสำคัญของสังคมมนุษย์สมัยใหม่ ที่จะช่วยยกระดับมาตรฐาน ความเป็นอยู่ของประชาชนให้สูงขึ้น"

นอกจากนี้ยังมีการศึกษาทางวิทยาศาสตร์หลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของวิทยาศาสตร์ไว้ เช่น มังกร ทองสุขดี (2521 : ๙) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของวิทยาศาสตร์ไว้ว่า

วิชาวิทยาศาสตร์ เป็นศาสตร์ที่มีผลต่อชีวิตมนุษย์ ทั้งในด้านการพัฒนาการทางสังคมนิยม และสภาวะความเป็นอยู่ อีกทั้งในประเทศที่เจริญแล้ว จะยิ่งมองเห็นภาพได้ชัดเจนว่า ความสัมฤทธิ์ผลของผลงานที่นักวิทยาศาสตร์ได้กระทำนั้น จะเป็นศักยภาพอันยิ่งใหญ่ของมนุษย์ที่ช่วยปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ทั้งทางด้านวัสดุนิยม ลักษณะทางลัทธมนิยมและสวัสดิการแห่งสังคมให้เจริญก้าวหน้าไปอย่างกว้างขวาง

นิศา ลงทะเบียน (2527 : 193) ได้กล่าวถึงความสำคัญของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
ไว้ว่า

ในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันว่า วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีความสำคัญต่อการพัฒนา
เศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย นอกจากนี้วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยียังมีความ
สำคัญต่อการปรับปรุงคุณภาพของชีวิตส่วนบุคคลและสังคมทุกรายดับ ในแง่ของสุขภาพ
อนามัย โภชนาการตลอดจนการเกษตรและอุตสาหกรรม การบังคับและอนุรักษ์
ธรรมชาติให้อยู่ในสมดุลก็ต้องอาศัยการใช้ความรู้ ความเข้าใจในด้านวิทยาศาสตร์
และเทคโนโลยี ให้ถูกต้องและเหมาะสมด้วย

เนื่องจากวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีความสำคัญต่อมนุษย์ ดังนี้เราทุกคนควรจะได้มี
ความรู้ความเข้าใจในวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อที่จะได้ใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน
รัฐเองได้เห็นความสำคัญของวิทยาศาสตร์โดยได้จัดให้นักเรียนมีโอกาสเรียนวิทยาศาสตร์ทุกรายดับ
การศึกษา เริ่มจากการดับเบิลปัจจัยคือการศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา สำหรับการศึกษาวิทยา-
ศาสตร์ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนั้น ได้แยกวิชาวิทยาศาสตร์ออกเป็นแขนงต่าง ๆ คือวิชาเคมี
ชีววิทยา พลิสิกส์ และวิทยาศาสตร์กายภาพชีวภาพ

วิชาพลิสิกส์เป็นแขนงหนึ่งของวิทยาศาสตร์ เป็นวิชาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาส่วน
ประกอบของลสาร และอันตรรศิรยา (Interaction) ระหว่างส่วนประกอบของลสาร (ทบทวนมา
วิทยาลัย 2525 : 3) วิชาพลิสิกส์เป็นหัวใจของวิทยาศาสตร์และเป็นวิชาที่ใช้หลักตรรกศาสตร์
และคณิตศาสตร์ ซึ่งนำไปสู่ การพัฒนาด้านวิศวกรรมและเทคโนโลยีด้านต่าง ๆ (F. Woodbridge
Constant 1967 : 4) ในการเรียนการสอนวิชาพลิสิกส์ สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และ
เทคโนโลยี (กระทรวงศึกษาธิการ 2523 : 4) ได้กำหนดจุดประสงค์ในการเรียนการสอนวิชาพลิสิกส์
ไว้ดังนี้คือ

- เพื่อให้เข้าใจหลักการและทฤษฎีพื้นฐานทางพลิสิกส์อันจะนำไปสู่แนวคิดเกี่ยวกับพลิสิกส์
ของอุตสาหกรรม
- เพื่อให้เข้าใจลักษณะ ขอบเขตและงานจำ กัดของพลิสิกส์
- เพื่อให้เกิดเจตคติทางวิทยาศาสตร์
- เพื่อให้เกิดทักษะสำคัญในการศึกษาค้นคว้าทางพลิสิกส์และนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
- เพื่อให้เข้าใจอิทธิพลของพลิสิกส์ที่มีต่อมวลชนฯ ลักษณะแวดล้อมและการพัฒนา
เทคโนโลยี

เมื่อหลักสูตรวิชาพิสิกล์ได้มีการปรับปรุงขึ้นใหม่เป็นหลักสูตร 2524 (ฉบับปรับปรุง 2533) โดยเริ่มใช้ในปี พ.ศ.2534 สถาบันส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้มีการกำหนดจุดประสงค์ในการเรียนการสอนวิชาพิสิกล์ฉบับปรับปรุงใหม่ไว้ดังนี้คือ (กระทรวงศึกษาธิการ 2534 : ๓)

1. เพื่อให้เข้าใจ-prากฎการทั่วไปของธรรมชาติ หลักการ กฏ และกฎภัยที่เป็นพื้นฐานของวิชาพิสิกล์
2. เพื่อให้เข้าใจความลับมันน์ ระหว่างข้อมูลที่สั่งเกตได้ จากprากฎการที่จริง กับคำอธิบายทางทฤษฎี
3. เพื่อให้เข้าใจและยอมรับในข้อจำกัดของข้อมูลที่ได้ว่า ขึ้นกับชีดความสามารถของเครื่องมือวัด
4. เพื่อให้เกิดทักษะในการศึกษาค้นคว้าและแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
5. เพื่อให้สามารถใช้ทักษะ กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ในการนำหลักการทางพิสิกล์ไปประยุกต์ในด้านต่าง ๆ ทั้งเชิงความคิดและเชิงการปฏิบัติ
6. เพื่อให้เกิดความสนใจฟรุ้ง ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิชาพิสิกล์
7. เพื่อให้มีความใจกว้าง คิด และปฏิบัติอย่างมีเหตุผล
8. เพื่อให้สามารถวิเคราะห์ผลตี และผลเสียต่อสังคม ในด้านการนำความรู้ทางพิสิกล์และเทคโนโลยี มาประยุกต์ใช้ในด้านต่าง ๆ
9. เพื่อให้ทราบหนักในอิทธิพลของสังคมที่มีต่อการพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

เมื่อพิจารณาดูจุดประสงค์ ข้อที่ 4 ของหลักสูตรวิชาพิสิกล์ฉบับ 2524 และข้อที่ 5 และข้อที่ 8 ของหลักสูตรฉบับปรับปรุง 2533 จะพบว่า การนำเอาความรู้วิชาพิสิกล์มาประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันนั้นเป็นจุดมุ่งหมายที่สำคัญอย่างหนึ่ง ของหลักสูตร ความรู้ และหลักการทางพิสิกล์สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหานางบัญหาที่เกิดขึ้นกับการดำเนินชีวิตของเรารaได้ นอกจากนี้หลักพิสิกล์พื้นฐาน ก็มีส่วนลับมันน์กับชีวิตทั้งภายในและภายนอกร่างกาย ของมนุษย์ ในชีวิตประจำวันเราราจำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับเครื่องมือ เครื่องใช้หลายชนิดที่สร้างขึ้นโดยภูมิประเทศทางวิชาพิสิกล์เบื้องต้น อันได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับ กลศาสตร์ ความร้อน แสง เสียง แม่เหล็กและไฟฟ้า การมีความรู้ความเข้าใจในหลักการทางพิสิกล์เหล่านี้ เป็นปัจจัยอย่างหนึ่ง ที่จะช่วยให้เรา ตัดสินใจเลือกชื่อ เลือกใช้ เครื่องมือเครื่องใช้ให้เหมาะสมกับงานได้อย่างมั่นใจ สามารถใช้ได้อย่างถูกต้องปลอดภัย รู้จักวิธีคุ้มครองรักษาเพื่อใช้ได้นานที่สุดตลอดจนรู้สาเหตุของข้อขัดข้องและแก้ไขได้ด้วยตนเอง นอกจากนี้วิชาพิสิกล์ก็ได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับวงการอุตสาหกรรม แพทย์และพยาบาล การเกษตร เช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นเครื่องจักรกลในการผลิตสินค้า การสร้างเครื่องมือทางการแพทย์และพยาบาลตลอดจนเทคโนโลยีวิธีการใช้รักษาเครื่องมือเหล่านั้น

และการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เกี่ยวข้องกับวิชาพิสิกหลังนี้

จากข้อความข้างต้นจะเห็นว่า ความเป็นอยู่ในชีวิตประจำวันของเรานั้น ล้วนมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการนำความรู้วิชาพิสิกมาประยุกต์ใช้ ปัญหางานอย่างในชีวิตประจำวันเราได้นำความรู้วิชาพิสิกมาใช้แก้ปัญหา โดยที่เราไม่รู้ตัว หรือคำนึงถึงหลักการทำงานวิชาพิสิกเหล่านั้น บางครั้งเรามีความรู้ความเข้าใจในหลักการทำงานทฤษฎี ทางพิสิกเป็นอย่างดี แต่เราเองก็ไม่รู้ว่า จะนำเอาความรู้เหล่านี้มาประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์อย่างไร ตอนไหน ถ้าหากเราขาดความเข้าใจที่จะนำเอาความรู้วิชาพิสิกมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันแล้ว อาจจะทำให้การแก้ปัญหาต่าง ๆ ไม่ถูกต้องเท่าใดนัก แต่คนที่มีความรู้ความเข้าใจในหลักการทำงานพิสิกเหล่านี้แล้ว เช่นเดียวกับการที่จะนำความรู้ดังกล่าวมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ถูกต้องยิ่งขึ้น ฉะนั้นการที่นักเรียนมีความเข้าใจในการที่จะนำความรู้วิชาพิสิกมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันหรือไม่ และการที่นักเรียนได้นำเอาความรู้วิชาพิสิกที่ได้เรียนรู้มาไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันมากหรือน้อย จึงมีความสำคัญมาก เพราะจะได้แสดงให้ทราบถึงผลลัพธ์ของหลักสูตรว่า เป็นไปตามจุดประสงค์ที่วางไว้หรือไม่ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่า ความเข้าใจในการประยุกต์ใช้ความรู้วิชาพิสิกในชีวิตประจำวัน กับการใช้ความรู้วิชาพิสิกในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เชิงกรุงเทพมหานคร ว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนวิชาพิสิกให้บรรลุตามจุดประสงค์ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความเข้าใจในการประยุกต์ใช้ความรู้วิชาพิสิกในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เชิงกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาการใช้ความรู้วิชาพิสิกในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เชิงกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการประยุกต์ใช้ความรู้วิชาพิสิกในชีวิตประจำวัน กับการใช้ความรู้วิชาพิสิกในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เชิงกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานของการวิจัย

รัชนี ภู่ด้วง (2528 : 50-51) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องสารเคมีกับการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า "ความรู้เรื่องสารเคมี

กับการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันมีความล้มเหลว กันในทางบวก โดยมีค่าล้มเหลวสิทธิ์สัมผัสร์เท่ากัน 0.434 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01"

ศุภชัย กิจวนิชเสถียร (2528 : 85) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้ความรู้วิชาชีวศาสตร์กายภาพชีวภาพให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร จากงานวิจัยพบว่า "นักเรียนส่วนใหญ่ใช้ความรู้วิชาชีวศาสตร์กายภาพชีวภาพให้เป็นประโยชน์เป็นบางครั้งซึ่งมีสาเหตุมาจากการขาดความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ"

จากแนวคิดข้างต้น ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้ว่า ความเข้าใจในการประยุกต์ใช้ความรู้วิชาพิสิกส์ในชีวิตประจำวัน มีความล้มเหลวทั้งบวกกับการใช้ความรู้วิชาพิสิกส์ในชีวิตประจำวัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตกรุงเทพมหานคร ที่เลือกเรียนวิชาพิสิกส์ และเป็นนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนรัฐบาลส่วนกลาง สังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

2. ความรู้วิชาพิสิกส์ที่ศึกษา ได้แก่ เนื้อหาความรู้วิชาพิสิกส์ในแบบเรียนวิชาพิสิกส์ ของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ของสถาบันส่งเสริมการสอนวิชาชีวศาสตร์ และเทคโนโลยี พ.ศ.2524 (ว. 021-ว.026)

3. ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

3.1 ความเข้าใจในการประยุกต์ใช้ความรู้วิชาพิสิกส์ในชีวิตประจำวัน

3.2 การใช้ความรู้วิชาพิสิกส์ในชีวิตประจำวัน

ข้อทดลองเบื้องต้น

ตัวอย่างประชากรตอนแบบวัดความเข้าใจในการประยุกต์ใช้ความรู้วิชาพิสิกส์ในชีวิตประจำวันและแบบสำรวจการใช้ความรู้วิชาพิสิกส์ในชีวิตประจำวัน ตรงกับความเข้าใจในการประยุกต์ใช้และการใช้ความรู้วิชาพิสิกส์ในชีวิตประจำวันอย่างแท้จริง

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ความรู้วิชาพิสิกส์ หมายถึง เนื้อหา หลักการวิชาพิสิกส์ตามหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ.2524 ซึ่งปรากฏในบทเรียนในหนังสือเรียน ว.021-ว.026

ความเข้าใจในการประยุกต์ใช้ความรู้วิชาพิสิกส์ในชีวิตประจำวัน หมายถึง ความเข้าใจในการที่จะเลือกวิธีการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน โดยใช้ความรู้และหลักการ

ทางวิชาพิสิกล์ที่เรียนมา มาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งพิจารณาได้จากคะแนนของนักเรียนในการตอบแบบวัดความเข้าใจในการประยุกต์ใช้ความรู้วิชาพิสิกล์ในชีวิตประจำวัน

การใช้ความรู้วิชาพิสิกล์ในชีวิตประจำวัน หมายถึง ปริมาณการนำความรู้วิชาพิสิกล์ไปใช้ในชีวิตประจำวัน อาจเป็นในลักษณะการปฏิบัติตัวอย่างทั้งทางตรงและทางอ้อม หรือมีล้วนเกี่ยวข้องกับการใช้ความรู้ดังกล่าวให้เป็นประโยชน์ ซึ่งพิจารณาได้จากคะแนนจากการตอบแบบสำรวจการใช้ความรู้วิชาพิสิกล์ในชีวิตประจำวัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. เพื่อเป็นแนวทางการสำหรับนักการศึกษา ผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้อง อาจนำผลการวิจัยนี้ไปประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร โดยเน้นเรื่องการพัฒนาความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้วิชาพิสิกล์ในชีวิตประจำวัน

2. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอน เพื่อเน้นให้นักเรียนสามารถใช้ความรู้วิชาพิสิกล์ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

3. เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมให้นักเรียน มีความเข้าใจในการประยุกต์ใช้ความรู้วิชาพิสิกล์เพื่อแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน และรู้จักนำความรู้วิชาพิสิกล์ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ควบคู่กันไป

4. เพื่อเป็นแนวทางในการนำความเข้าใจในการประยุกต์ใช้ความรู้วิชาพิสิกล์ในชีวิตประจำวัน หรือ การใช้ความรู้วิชาพิสิกล์ในชีวิตประจำวัน เมื่อรู้ความสามารถของนักเรียนด้านใดด้านหนึ่งในสองด้านนี้

5. เป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้า และเป็นแนวทางในการวิจัยเกี่ยวกับการนำความรู้วิชาพิสิกล์มาใช้ในครั้งต่อไป